

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

64.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 15-го Августа. — 1839 — Wilno. Wtorek. 15-go Sierpnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8 Августа.

Высочайшею Грамотою отъ 2 Юля Генераль-Адъютантъ, Генераль-Лейтенантъ *Мансуровъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Анны первой степени*.

— Высочайшею Грамотою, 25-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Командиръ 1-й бригады 19-й Пехотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Пантелеевъ*, въ награду отличной храбрости и мужества, оказанныхъ имъ при пораженіи возмущившихся скопищъ въ Сѣверномъ Дагестанѣ 26-го, 30-го и 31 числа Мая.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, 1 минушаго Юля, находящемуся при Командирѣ Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса для особыхъ порученій состоящему по Арміи Подполковнику *Муравьеву*, въ возданіе отличнаго мужества и храбрости, оказанныхъ имъ въ дѣйствіяхъ противъ Горцевъ, Всемилостивѣйше пожалованъ знакъ Ордена *Св. Анны второй степени*, украшенный Императорскою Короною.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ 29-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Советникъ 2-го Отдѣленія Бѣлостокскаго Областнаго Правленія, Статскій Советникъ *Арцимовичъ*.

— Калужскій Вице-Губернаторъ Коллежскій Советникъ Камеръ-Юнкеръ Двора Е. И. В. *Васильчиковъ*, (1 Юля) Всемилостивѣйше уволенъ по прошенію его отъ настоящей должности.

— Председателями нижеслѣдующихъ судебныхъ Палатъ, (8 Юля) Всемилостивѣйше повелѣно быть: Тверской, Уголовнаго Суда Артиллеріи Капитану *Мистрову*; тамъ же, Гражданскаго Суда состоящему при Департаментѣ Министерства Юстиціи Коллежскому Советнику *Филипову*, и Полтавской, Гражданскаго Суда Надворному Советнику *Бабанину*.

— Дѣйствительный Статскій Советникъ Графъ *Вильгорскій* по случаю опредѣленія его въ должность Шталмейстера Двора Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини Маріи Николаевны, (16 Юля) уволенъ отъ должности Директора Департамента Хозяйственныхъ и Счетныхъ Дѣлъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, при чемъ управлять сими Департаментомъ, до назначенія Директора, повелѣно Тайному Советнику *Полубоду*, съ оставленіемъ его при другихъ, возложенныхъ на него, должностяхъ и съ произвожденіемъ ему положеннаго по сему мѣсту содержанія сверхъ получаемыхъ имъ нынѣ окладовъ.

— Государь Императоръ, по засвидѣтельствванію Г. Министра Финансовъ, объ услугахъ, оказанныхъ Камеръ-Юнкеромъ Анатоліемъ *Демидовымъ*, при Географическихъ разысканіяхъ въ Южной Россіи и изслѣдованіи угольныхъ формаций Новороссійскаго края, 7 числа минушаго Юля, Всемилостивѣйше пожаловать совзолилъ его, въ Коллежскіе Ассессоры.

— Вице-Губернаторы: Черниговскій, Статскій Советникъ *Щастный*, Новгородскій, Коллежскій Советникъ *Бакунинъ*, и Тульскій, Надворный Совет-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Śankt-Petersburg, 8-go Sierpnia.

Przez Najwyższy Dyplomata 2 Lipca Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik *Mansurow*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem orderu *Sw. Anny pierwszego stopnia*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 25-go Lipca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu *Sw. Stanisława 1-go stopnia*, Dowódzca 1-ej brygady 19 - ej dywizyi pieszej, Jenerał-Major *Pantelejew*, w nagrodę odznaczającej się waleczności i mężstwa, okazanych przezeń w porażeniu zbuntowanych band w Dagestanie-Północnym w dniach 26 go, 30-go i 31-go Maja,

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz d. 1 Lipca, zostający przy Dowódcy Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego do szczególnych poleceń, liczący się w Armii Podpółkownik *Murawjew*, w nagrodę odznaczającego się mężstwa i waleczności, okazanych przezeń w działaniach przeciw Góralom, Najłaskawiej udarowany znakiem orderu *Sw. Anny 2-go stopnia, ozdobionego Cesarzką Koroną*.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz 29-go Maja, Najłaskawiej mianowany Kawalerem orderu *Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Radzca 2-go Oddziału Rządu Obwodu Białostockiego, Radzca Stanu *Arcimowicz*.

— Kałuzki Wice-Gubernator Radzca Kollegialny Kamerjunker Dworu J. C. M. *Wasilczykow*, 1-go Lipca, Najłaskawiej uwolniony na własną prośbę od tego obowiązku.

— Prezydentami niżej wymienionych Izb Sądowych, 8-go Lipca, Najłaskawiej rozkazano bydź: Twerskiej Sądu Karnego Kapitanowi Artylleryi *Mistrowi*; tamcznejże, Sądu Cywilnego znajdującemu się przy Departamencie Ministerjum Sprawiedliwości Radzcy Kollegialnemu *Filipowu*, i Połtawskiej Sądu Cywilnego Radzcy Dworu *Babaninowi*.

— Rzeczywisty Radzca Stanu Hrabia *Wielhorski*, z okoliczności przeznaczenia jego do obowiązków Koniuszego Dworu Jej Cesarzkiej Wysokości WIELKIEJ KSIĘŻNY MARJI NIKOLAJEWNY, 16-go Lipca, uwolniony został od obowiązków Dyrektora Departamentu Spraw Gospodarczych i Rachunkowych w Ministerjum Spraw Zagranicznych, przy czém kierować tym Departamentem, nim naznaczony będzie Dyrektor, rozkazano Radzcy Tajnemu *Polenowu*, z zostawieniem go przy innych, włożonych nań obowiązkach i z wypłacaniem mu przywiązanego do tego miejsca utrzymania prócz pobieranych przezeń teraz wyznaczeń.

— Cesarz Jego Mość, po zaświadczeniu P. Ministra Skarbu, o usługach, okazanych przez Kamer-Junkra Anatolego *Demidowa*, przy Geognostycznych śledzeniach w Rosyi Południowej i wyszukiwaniu formacyi węglu w kraju Nowo-Rossyjskim, d. 7-go Lipca, Najłaskawiej mianować go raczył Asesorem Kollegialnym.

— Wice-Gubernatorowie: Czernihowski, Radzca Stanu *Szczastny*, Nowgorodzki, Radzca Kollegialny *Bakunin*, i Tulski, Radzca Dworu *Hamalej*, 12-go Lip-

никъ *Гамалей*, (12 Июля) Всемилостивѣйше пожалованы: первые въ Дѣйствительные Статскіе Советники, второй въ Статскіе Советники и третій въ Коллежскіе Советники.

— Государь Императоръ въ 20 день минувшаго Іюня, Высочайше повелѣть соизволилъ: пенсіи и одновременно пособія преподавателямъ свѣтскаго званія при Римско-Католической Духовной Академіи и ихъ семействамъ, назначать на основаніи и отдѣленія приложенія къ статьѣ 1665 въ продолженіи Свода пенсійнаго Устава за 1836 годъ, а прочимъ чиновникамъ оной, къ учебной части не принадлежащимъ, равно ихъ вдовамъ и дѣтямъ опредѣлять, на основаніи общаго пенсійнаго Устава, изъ окладовъ соотвѣтственныхъ пенсійныхъ разрядовъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Витебскій баталіонъ военныхъ кантонистовъ перевести въ Г. Кіевъ и именовать его Кіевскимъ баталіономъ военныхъ кантонистовъ; и 2) За таковымъ переводомъ означеннаго баталіона, солдатскихъ дѣтей, кои, находясь при родителяхъ и воспитателяхъ, подлежатъ къ отпращиванію въ баталіоны военныхъ кантонистовъ, высылать впредь изъ Губерній: Смоленской, Орловской, Могилевской, Витебской и Виленьской, въ Смоленскій баталіонъ военныхъ кантонистовъ; — Кіевской, Минской, Гродненской, Белостокской Области и Царства Польскаго, въ Кіевскій баталіонъ военныхъ кантонистовъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: учредить постъ Генеральнаго Консульства въ Сербіи.

— Государь Императоръ, по представленію Его Императорскаго Высочества, Командира Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, что Управляющій Поголовскимъ Графамъ Шуваловымъ имѣніемъ, отставный Канцеляристъ *Валинъ*, съ согласія Попечительства надъ симъ имѣніемъ, выстроилъ изъ помѣщичьяго дѣла въ С. Суздальскомъ, гдѣ расположенъ Штабъ загороднаго баталіона Лейбъ-Гвардіи Финляндскаго полка, съ помощію полковыхъ мастеровыхъ, лазаретъ на 30 чел. больныхъ, съ аптекою, пріемными покоями и другими, необходимыми при лазаретѣ, помѣщеніями, а Бурмистръ означеннаго селенія Андрей *Шушаръ*, уговорилъ крестьянъ вырубать дѣся и перевести къ мѣсту строенія, — Высочайше повелѣть соизволилъ: Канцеляристу *Валину* и Бурмистру крестьянину *Шушару*, объявить за сѣе Монаршее Его Величества благоволеніе.

Указъ, данный Правительствующему Сенату.

Привлекая твердое намѣреніе привести къ концу размежеваніе дачъ, состоящихъ въ чрезполосномъ и общемъ владѣніи, столь вредномъ для мѣстнаго спокойствія и сельскаго хозяйства, Мы положили тому основаніе итрами, изложенными въ мнѣніи Государственнаго Совѣта, Нами утвержденномъ 8 Января 1836 года.

Послѣдствіе открыло съ одной стороны, что не всѣ поняли настоящую цѣль Правительства, такъ, что многіе оговаривались одними вызовами своихъ соучастниковъ въ чрезполосныхъ дачахъ, неимѣвшими никакой обязательной силы; а съ другой, что главнѣйшимъ препятствіемъ къ миролюбивому размежеванію владѣльцевъ, было затрудненіе въ соглашеніи ихъ взаимныхъ выгодъ и въ самомъ сближеніи ихъ сношеній.

Для отклоненія сихъ неудобствъ, признавъ полезнымъ учредить въ каждой губерніи особую посредническую Комиссію, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта Повелѣваемъ: руководствоваться при полюбовномъ размежеваніи слѣдующими постановленіями:

- 1) Только тѣ дѣйствія владѣльцевъ будутъ признаны за прямое желаніе воспользоваться выгодами полюбовнаго размежеванія, кои будутъ соответствовать правиламъ, изложеннымъ въ издаваемой вмѣстѣ съ оими инструкціи полюбовнаго размежеванія.
- 2) Трехгодичный срокъ, указанный въ утвержденномъ Нами 8 Января 1836 г. мнѣніи Государственнаго Совѣта для полюбовныхъ соглашеній, отлагается на два года со дня опубликованія сихъ правилъ. Но такая отсрочка допускается только въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ владѣльцы неотложно и на самомъ дѣлѣ приступать къ полюбовному соглашенію; гдѣ же не будетъ показано къ сему готовности, тамъ по представленію Министра Юстиціи, оны съ утвержденія Нашего, уполномочиваются приступать къ размежеванію по закону и прежде срока.
- 3) Сверхъ предоставленнаго мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 8 Января 1836 года, владѣльцамъ права на безплатный промѣвъ земель и крестьянскихъ дворовъ, дозволяется имъ дѣлать при полюбовномъ размежеваніи, также безъ платежа крѣпо-

ен, *Найтакъ* вѣе мianowani: pierwszy Rzeczywistym Radcą Stanu, drugi Radcą Stanu, a trzeci Radcą Kolegialnym.

— Cesarz Jego Mość w dniu 20-m zeszłego Czerwca, Najwyżej rozkazać raczył: pensye i jednorazowe pomoce, uczącym ze stanu świeckiego w Rzymsko-Katolickiej Akademii Duchownej i ich familiom, naczynać na ośnowie 1-go oddziału zastosowania do artykułu 1665 w dalszym ciągu Połączenia Ustaw o pensjach w roku 1836-m, a dalszym jej urzędnikom, do uczenia nienależącym, również ich wdowom i dzieciom, naczynać na ośnowie ogólnej ustawy o pensjach, z wyznaczeń odpowiednich rządów pensyjnych.

— Cesarz Jego Mość Najwyżej rozkazać raczył: 1) Witebski batalion kantonistów wojskowych przenieść do m. Kijowa i mianować go Kijowskim batalionem wojskowych kantonistów; i 2) Za tém przeniesieniem pomienionego batalionu, synów żołnierskich, którzy, zostając przy rodzicach i na wychowaniu, powinni być wysłani do batalionów kantonistów wojskowych, wysłać odtąd z gubernij: Smoleńskiej, Orłowskiej, Mohilewskiej, Witebskiej i Wileńskiej, do Smoleńskiego batalionu kantonistów wojskowych; — Kijowskiej, Mińskiej, Grodzieńskiej, Obwodu Białostockiego i Królestwa Polskiego, do batalionu Kijowskiego kantonistów wojskowych.

— Cesarz Jego Mość Najwyżej rozkazać raczył ustanowić Konsulat Jeneralny w Serwii.

— Cesarz Jego Mość, po przedstawieniu Jego Cesarskiej Wysokości Dowódcy Oddzielnego Korpusu Gwardyi, iż zarządzający Pargolowskim Hrabstwem Szwałowych majątkiem, odstawny Kancelarzysa *Wagin*, za zgodą Kuratorji nad tym majątkiem, wybudował z lasu, należącego do majątku, we wsi Suzdalskiej, gdzie jest rozłożony Sztab zamieskiego batalionu Gwardyi półku Finlandzkiego, z pomocą majstrów półkowych, lazaret na 30 ludzi chorych z apteką, pokojem do przyjęcia i innemi, niezbędnymi potrzebami przy lazarecie lokacyami, a Burmistrz pomienionej wsi *Andrzej Szuszara*, skłonił włóścian do wyrąbania drzewa i zwiezienia na miejsce budowania; — Najwyżej rozkazać raczył: Kancelarzyscie *Waginowi* i Burmistrzowi włóścianinowi *Szuszarze*, oświadczyć za to MONARSZE Jego Cesarskiej Mości zadowolenie.

Ukaz dany Rządzącemu Senatowi.

Powziąwszy mocny zamiar przywieść do końca rozgraniczenie majątności, będących w szachownicach i we wspólném władaniu, z czego wypika tyle niedogodności pod względem miejscowego pokoju i wiejskiego gospodarstwa, założyliśmy dziełu temu podstawę w środkach postanowionych, w potwierdzonym przez Nas Zdaniu Rady Państwa 8 go Stycznia 1836 roku.

Skutek okazał, iż z jednej strony nie wszyscy pojęli prawdziwy cel Rządu, tak, iż wielu poprzestało na samém wezwaniu swoich ościenników w szachownicach, które nie miało żadnej obowiązującej mocy; z drugiej zaś strony, największą przeszkodą do polubownego rozgraniczenia właścicieli, była trudność w pogodzeniu wzajemnych ich korzyści i w samém zbliżeniu porozumienia się między nimi.

Dla odwrócenia tego, uznawszy za pożyteczne w każdej gubernii, ustanowić osobną pośredniczą Komisją, zgodnie ze Zdaniem Rady Państwa, Rozkazuemy co do polubownego rozgraniczenia trzymać się następujących przepisów:

- 1) Te tylko czynności właścicieli, uznane będą za dowód jawnej chęci korzystania z dobrodziejstw polubownego rozgraniczenia, które będą zgadzały się z prawidłami, zawierającymi się w wydanej wraz z tym Ukazem Instrukcyi o polubowném rozgraniczeniu.
- 2) Trzyletni termin na polubowne rozgraniczenia, wskazany w potwierdzonym przez Nas 8 Stycznia 1836 roku zdaniu Rady Państwa, przedłuża się na dwa lata, od dnia ogłoszenia tych prawideł. Lecz przedłużenie tam się tylko dopuszcza, gdzie właściciele niezwołanie i rzeczywiście przystąpią do polubownej zgody; gdzie zaś nie będzie ku temu okazanej gotowości, tam na przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, on za Naszem potwierdzeniem, mocen będzie przystąpić do rozgraniczenia z prawa i przed terminem.
- 3) Oprócz dozwolonej zdaniem Rady Państwa 8 Stycznia 1836 właścicielom wymiany, bez opłaty pozszlin, gruntów i włóściańskich dworów (chat), pozwala się im przy polubowném rozgraniczeniu także bez opłaty wieczystych pozszlin, wymieniać i ustępować siedziby,

7) Лицамъ, кои отряжены будутъ отъ разныхъ начальствъ, заведывающихъ разными сословіями казенныхъ поселеній и казенными и общественными поземельными владѣніями, предоставить право участвовать въ полюбовныхъ размежеваніяхъ по особому наставленію, которое дано имъ будетъ отъ высшаго ихъ начальства, съ соблюденіемъ силы общихъ законовъ и всѣхъ главныхъ правилъ и основаній настоящаго положенія.

8) Церквамъ и монастырямъ дозволяется, по удобству мѣстности, наѣзывать земли и не въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ онѣ до полюбовнаго размежеванія состояли, только не менѣе того, чѣмъ они владѣли до сего размежеванія, и не иначе, какъ съ согласія тѣхъ монастырей и священно-служителей, которые пользуются землею, и надлежащаго духовнаго начальства.

9) Слѣдующая которому либо владѣльцу изъ общей дачи часть, можетъ быть выдѣлена не въ одномъ только мѣстѣ, но смотря по удобству и возможности, въ двухъ, трехъ и болѣе мѣстахъ.

10) Мелкопомѣстные владѣльцы, имѣющіе менѣе 15-ти десятинъ земли, могутъ быть оставлены въ общемъ владѣніи съ другими такими же мелкопомѣстными дачниками, со слятіемъ въ такомъ случаѣ сего общаго владѣнія на одинъ планъ.

11) Равномерно, для соблюденія выгодъ владѣльцевъ, дозволяется имъ, по общему согласію, оставлять въ общемъ владѣніи выгоны, дороги, водопой, мельницы и рыбныя ловли.

12) Дальнѣйшія мѣры полюбовнаго размежеванія чрезъ посредниковъ, изложены въ утвержденной нами вмѣстѣ съ симъ инструкціи. Для вѣщаго же посредника какъ сихъ посредниковъ, такъ и Землемѣровъ, кои примутъ ревностное участіе въ семъ общепольномъ дѣлѣ, допускается, по мѣрѣ успѣха, представлять ихъ къ наградамъ орденами, хотя бы они и знака отличія безпорочной службы не имѣли, по примѣру преимуществъ, дарованныхъ 49 § Статута Ордена Святыхъ Анны для примирителей извѣстнаго числа тяжбъ; а для побужденія самихъ владѣльцевъ общихъ и чрезполосныхъ дачъ къ добровольному размежеванію, въ случаѣ, если они въ теченіи предоставленнаго симъ указомъ срока не разведутся полюбовно, запретить принимать земли ихъ съ крестьянами по надбавочнымъ цѣнамъ въ залогъ при займахъ въ кредитныхъ установленіяхъ, а равно выдавать имъ свидѣтельства на пріемъ ихъ имѣній, въ сихъ надбавочныхъ цѣнахъ, въ залогъ по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ.

13) Въ предоставляемыхъ какъ положеніемъ 8 Января 1836 года, такъ и настоящимъ указомъ (въ статьѣ 5) для полюбовно-межующихся льготы и выгоды, распространяются и на тѣ губерніи, гдѣ не было еще генеральнаго размежеванія. Но вмѣстѣ съ симъ объявляется, что межи, при такомъ полюбовномъ размежеваніи съ общаго согласія всѣхъ владѣльцевъ каждой дачи проведенныя, и составленные на нихъ законнымъ порядкомъ документы, будутъ, какъ при генеральномъ размежеваніи сихъ губерній, такъ и во всякомъ случаѣ при разборѣ дѣлъ по обмежеваніямъ имѣніемъ, принимаемы за безспорныя доказательства права собственности между тѣми владѣльцами, безъ всякаго впрочемъ нарушенія правъ казны или третьихъ лицъ, въ томъ частномъ размежеваніи неучаствовавшихъ.

Правительствующій Сенатъ не оставить учинять къ исполненію всего вышеизложеннаго надлежащее распоряженіе.

Въ Петербургѣ
21 Іюня 1839 года.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.
(Снб. В)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Франція

Парижъ, 5 го Августа.

Въ *Sud de Marseille* напечатаны слѣдующія извѣстія изъ Александріи: „14 Іюля съ пароходомъ *Papin* получены изъ Константинополя дачени къ Французскому консулу, Г-ну Кошеле, и къ Австрійскому и Англійскому консуламъ. Они получили слѣдующую инструкцію: Во первыхъ, имъ поручено уведомить Вице-Короля, что его подозреваютъ въ томъ, что онъ возжегъ мѣтежъ въ Константинополѣ, и пригласить его представить объясненіе по сему предмету; ибо означенныя державы принимаютъ въ Турціи участіе. Имъ предписано также, уговорить Мехмеда-Али, отправить немедленно назадъ Турецкій флотъ. Вице-Король, обидѣлся предложеніями консуловъ. Ка-

7) Osoby, wyznaczone od różnych władz, zawiadujących włościanami skarbowemi i ziemską posiadłością skarbową lub do zgromadzeń należącą, mają prawo należeć do polubownych rozgraniczeń, podług osobnej instrukcyi, jaka im dana będzie od ich wyższej zwierzchności, z zachowaniem mocy ustaw ogólnych i wszystkich głównych przepisow i zasad niniejszego postanowienia.

8) Dozwala się dla cerkwi i klasztorow, ze względu na miejscową dogodność, wydzielać ziemie, choć nie w tych miejscach, gdzie były przed polubownym rozgraniczeniem, byle nie mniej, niż posiadały wprzód, i nie inaczej, jak za zgodą klasztorow i duchownych, użytkujących z ziemi, i za zgodą właściwej duchownej zwierzchności.

9) Przypadająca na jakiego właściciela część spólnego uroczyska, może być wydzielona nie w jednym tylko, lecz stosownie do dogodności, możności, we dwóch, trzech i więcej miejscach.

10) Drobni właściciele, mający mniej niż 15 dzieśięcin ziemi, mogą pozostać we spólnym władaniu z innemi także drobnymi właścicielami; ale w takim razie, spólna ta posiadłość, na jednym rysuje się planie.

11) Również, dla uchwiania korzyści właścicieli, pozwala się im, za zobowiązaną zgodą, zostawiać we spólnym władaniu, wygoły, drogi, przejścia do wody, młyny i rybne tonie.

12) Dalsze przepisy o polubownym rozgraniczeniu zawarte są w potwierdzonej przez Nas wraz z tym ukazem instrukcyi. Dla większego zaś zachęcenia pośredników i geometrów, którzy gorliwie zajmą się tą powszechnego pożytku sprawą, dozwala się, w miarę skutecznej czynności, przedstawiać ich do nagrody orderami, chociażby nie mieli znaku nieskazitelnej służby, a to za przykładem nagrody, zapewnionej 49 § Statutu Orderu Św. Anny dla pojednawców pewnej liczby procesów; a dla pobudzenia samych właścicieli spólnych i w szachownicach leżących okolic, do dobrowolnego rozgraniczenia, w razie jeśli w ciągu czasu, tym Ukazem zostawionego, nie skończą polubownie, zabronić przyjmowania ich gruntow z włościanami na ewikey, podług cen naddatkowych przy pożyczkach z kredytowych zakładow, tudzież nie wydawać świadectw, na przyjmowanie tych dóbr, w tych naddatkowych cenach, na kaucye przy skarbowych dostawach i robotach.

13) Wszystkie, tak Ustawą 8 Stycznia 1836 roku, jako i terazniejszym Ukazem (w art. 5) dla rozgraniczających się polubownie zapewnione ulgi i korzyści, rozciągają się i do gubernij, w których nie było jeszcze jeneralnego rozgraniczenia. Lecz zarazem zapowiada się, iż granice przy takim polubownym rozgraniczeniu wyprowadzone za spólną zgodą wszystkich właścicieli każdej okolicy, tak przy jeneralnym rozgraniczeniu tych gubernij, jako i w każdym razie, gdy się będą rozpatrywały sprawy o dobra rozgraniczone, mają się przyjmować za mienległy żadnemu sporowi dowód własności między tymi posiadaczami, co jednak nie ma naruszać w niczem praw Skarbu lub praw trzeciego, który do tego szczególnego rozgraniczenia nie należał.

Rządzący Senat nie zaniecha uczynić około wykonania wszystkiego tego, co jest wyżej opisane, należytego rozrządzenia.

W Peterhofie
21 Czerwca 1839 roku.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.
(С.Р.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

Paryż, d. 6 Sierpnia.

Sud de Marseille, zawiera następującą wiadomość z Alexandryi: „Wd. 14 Lipca, zawiązał statek parowy *Papin* ze Stambułu, z depezbami do P. Cochelet, Francuzkiego konsula, tudzież do konsulów: Austriackiego i Angielskiego. Otrzymali oni następujące instrukcyje: Naprzód, mają zawiadomić Vice-Króla, że jest posądzonym o wspieranie rokoszu w Stambule, z czego powinien się wytłumaczyć: bo pomienione mocarstwa opiekują się Turcyą. Powtórę, mają u Mehmed - Alego wyjednać niezwłoczne odesłanie Tureckiej floty. Przełożenia konsulów, obrzili Vice-Króla. Co się tyczy niespokojności w Stambule, oświadczył, że w tém nie ma najmniejszego udziału. Przeciwnie wydaniu floty, zaprotestował się najuroczyściej, zwracając uwagę, że jest z Turcyą w

сательно смятеній въ Константинополѣ, онъ объявлялъ, что не принималъ въ оныхъ ни малѣйшаго участія. Отъ выдачи Турецкаго флота торжественно отказался, объясняя, что будучи въ войнѣ съ Турціею, онъ поступилъ бы противъ политики, отпустивъ означенный флотъ."

— Въ Марсельскихъ журналахъ пишутъ, что Офицеры Турецкаго флота, привезли религіозную присягу М-гмеду-Али, и сей часъ послѣ сего обряда одѣли Европейскую одежду и надѣли Турецкую.

6-го Августа.

Обѣ Палаты собрались сегодня для выслушанія постановленія о закрытіи засѣданій сего года. Въ Палатѣ Перовъ, въ коей находилось только 50 человекъ, присутствовали на засѣданіи: Президентъ Совѣта, Министры: Просвѣщенія, Финансовъ и Торговли. Президентъ Совѣта Министровъ вручилъ Королевское постановленіе Президенту Палаты, который прочелъ оное. За симъ члены Палаты вышли изъ присутствія. Въ Палатѣ Депутатовъ были Министры: Внутреннихъ Дѣлъ, Юстиціи, Военный, Морской, и публичныхъ зданій, и отъ 50 до 60 Депутатовъ. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ прочелъ постановленіе Короля, послѣ чего члены разошлись, при восклицаніяхъ „да здравствуетъ Король!"

— Прусскій Посланникъ, Баронъ Арнимъ, въ день рожденія своего Государя, 3-го с. м. давалъ обѣдъ, на коемъ находились: дипломатической корпусъ, Президенты Палатъ, нѣсколько Генераловъ и Префектовъ. Вечеромъ домъ посольства былъ великолепно иллюминированъ.

— Ахметъ Фетти-Папа, Турецкій Посланникъ при здѣшнемъ дворѣ, представилъ Министру Внутреннихъ Дѣлъ полученное имъ повелѣніе о возвращеніи въ Константинополь, и объявлялъ, что отнынѣ при Тюильрійскомъ дворѣ будетъ только повѣренный въ дѣлахъ.

— Въ *Messenger* пишутъ слѣдующее: „Г-нъ Тьеръ прѣхалъ сюда сегодня поутру, пробудетъ здѣсь три дня, а потомъ отправится въ Лилль, къ своему тестю, гдѣ пробудетъ два мѣсяца. Онъ намѣренъ посвятить это время окованію *Исторіи Имперіи*, которою онъ занимался во время пребыванія своего на водахъ въ Котере."

7 Августа.

Слухи о возникшихъ въ Министерствѣ недоразумѣніяхъ отчасти подтверждаются. Причиной того, какъ по крайней мѣрѣ утверждаютъ, въ журналѣ *Presse*, суть дѣла на Востока, вопросы о коихъ возбуждали вчера въ Министерствѣ много споровъ. Большинство членовъ, къ которому Маршалъ Сультъ не принадлежитъ, приняла сторону оппозиціи и намѣревались просить о увольненіи отъ должностей. Пребываніе Г. Тьера въ Парижѣ, можетъ быть не чуждо имъ несогласіямъ, возникшимъ въ кабинетѣ 12-го Мая. Въ *Courrier Français* тоже пишутъ. Въ другихъ журналахъ пишутъ, что Министры, принадлежащіе къ лѣвому центру, требовали, чтобы въ окрестностяхъ Тулона собрать 25,000 войска, съ тѣмъ, чтобы, въ случаѣ надобности, отправить ихъ въ Левантъ. Большая часть Министровъ этого мнѣнія; противъ оного возсталъ только Маршалъ Сультъ, и угрожалъ даже выйти изъ кабинета, если противное мнѣніе будетъ принято.

— Вчера, Г-нъ Тьеръ былъ у Короля на аудіенціи, въ Сенъ-Клу. Онъ также былъ на закрытіи засѣданій, гдѣ многіе изъ Депутатовъ приветствовали его дружески.

— Вчера привезли въ Кале изъ Англіи 30 боченковъ золота для Г-на Ротшильда, всего на 3 милліона фун. ст.; слѣдовательно болѣе половины суммы, занятой Англійскимъ банкомъ во Франціи. Предстоитъ вопросъ: не принадлежитъ ли это золото Англійскому банку, и требовалъ ли оное Г-нъ Ротшильдъ для того, чтобы ввести банкъ сей въ затрудненіе. Эта догадка тѣмъ правдоподобнѣе, что Г-нъ Ротшильдъ не принадлежитъ къ числу банкировъ, поручившихся за заемъ Англійскаго банка.

8-го Августа.

Въ *Монитерѣ* объявлено о разрывѣ ратификаціи трактата, заключеннаго между Франціею и Мексикою.

— Нѣсколько полковъ, готовыхъ къ выступленію въ лагерь подъ Фонтенебло, получили приказаніе остановиться. Полагаютъ даже, что маневры будутъ отложены, по поводу болѣзни Герцога Немурскаго. (О.Г.Ц.П.)

Австрія.

Вѣна, 26-го Іюля.

Третьяго дня утромъ прѣхалъ сюда изъ Варшавы Русскій Фельдмаршалъ, отправленный Княземъ Варшавскимъ Графомъ Паскевичемъ-Эриванскимъ къ Эрцъ-Герцогу Карлу съ извѣстіемъ о благополуч-

войнѣ, и že выданіе такого закладу, бытобы крокием nader niepolitycznym."

— *Дзiенники Марсылскіе* доносятъ, že wyłsi oficerowie floty Turckiej, złożyli religijną przysięgę Mehmed-Alemu, w dniu 16 Lipca. Bezpośrednio po tym obrzędzie, zrzucili strój europejski i przywdziali Turckie.

Дня 6.

Обѣ Избы зѣбраły się dzisiaj w celu wystuowania postanowienia, mocą którego zamknięte są tegoroczne ich posiedzenia. Do Izby Parów, gdzie tylko było 50 członków obecnych, przybyli: Prezes Rady, Ministrowie: Handlu, Skarbu, i Oświecenia publicznego. Prezes Ministrów, wręczył postanowienie Królewskie Prezesowi Izby, który takowe odczytał; po czym rozszła się Izba. W Izbie Deputowanych, urzeczono Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wojny, Marynarki i Robot publicznych, tudzież od 50 do 60 deputowanych. Minister Spraw Wewnętrznych, odczytał postanowienie Królewskie, po czym rozszła się Izba, wydając okrzyki: *niech żyje Król!*

— Poseł Pruski, Baron Arnim, w dniu 5 b. m., jako w uroczystość urodzin swego Monarchy, dawał obiad dla Ciąła dyplomatycznego, Prezesów Izby, kilku Jenerałów i Prefektów. Wieczorem oświecono spaziale pałacu poselstwa.

— Ahmet-Fethi-Basza, Poseł Turcki przy tutejszym dworze, okazał Ministrowi Spraw Zagranicznych, odwołujące go z Paryża pismo; przytém oświadczył, že nadal przy dworze Tuilleryjskim będzie przebywał tylko sprawujący interessa.

— *Messenger* donosi: „P. Thiers zjechał tu dziś rano, i zabawi trzy dni, a następnie uda się do swego teścia, do Lille, gdzie dwa miesiące przepełdzi. Użyje tego czasu do wykończenia *Historii Cesarstwa*, nad którą u wód w Caütterets pracował."

Дня 7.

Więści, o zachodzących w gabinecie nieporozumieniach, nabywają większej pewności. Powodem do tego są okoliczności Wschodu. Tak przynajmniej głosi *Presse*, mówiąc między innemi: „Wczoraj zaszły w gabinecie istotne nieporozumienia, z powodu licznych pytań, do których stały się powodem wypadki na Wschodzie. Większość, do której Marszałek Soult nie należy, oświadczyła się za oporem i wyjściem z urzędowania. Pobyt w Paryżu P. Thiers może nie jest obcym dla nieporozumień, zaszłych w gabinecie w dniu 12 Maja. Podobnie wyraża się i *Courrier français*. Inne dzienniki utrzymują, že Ministrowie, należący do lewego środka, żądali zebrania 25,000 wojska w okolicach Tulonu, a to, by je można posłać na Wschód, gdyby tego okazała się potrzeba. Większa część gabinetu oświadczyła się za tym krokiem, lecz oparł się temu Marszałek Soult i zagroził nawet wyjściem z gabinetu, w razie utrzymania się przeciwnego zdania.

— Wczoraj P. Thiers miał u Króla w St. Cloud przedsięwzięcie dwugodzinne posłuchanie. Był także na zamknięciu obrad, gdzie go wielu deputowanych uprzejmie witało.

— Do Calais przywieziono wczoraj, z Anglii, 26 skrzyń złota, przeznaczonych dla P. Rotszylda, wartości 5 milionów funtów szterlingów, zatem więcej niż połowy kapitału, przez bank angielski we Francji pożyczonego. Zachodzi pytanie, czy ta summa wypływa z banku angielskiego, i czy P. Rotszyld nie żądał umyślnie zwrotu tych pieniędzy, aby bank pomieniony wprawdzie w kłopot. To ostatnie domniemanie, jest tym prawdopodobniejsze, že P. Rotszyld nie znajduje się pomiędzy tymi bankierami, którzy zaryczyli za pożyczkę Angielską.

8 Sierpnia.

Monitor ogłosił wymianę ratyfikacji traktatu, zawartego między Francją i Meksykiem.

— Kilka półków, mających wejść do obozu pod Fontainebleau, otrzymało wsteczne rozkazy, sądząc nawet, že pomienione ćwiczenia będą odroczone, z powodu słabości Xięcia Nemours. (G.R.K.P.)

Austria.

Wiedeń, 4-go Sierpnia.

Zawczoraj rano przybył tu z Warszawy goniec Rosyjski, wysłany od Xięcia Warszawskiego Hrabiego Paskiewicza-Eriwańskiego do Arcy-Xięcia Karola, zawiadomieniem o szczęśliwym przybyciu do St. Petersburga.

номъ прибыти въ Ст. Петербургъ сына Его Императорскаго Высочества. Эрцъ-Герцогъ Альбертъ выѣхалъ изъ Любека 16 числа послѣ полудня на Императорскомъ Россійскомъ пароходѣ „Богатырь“ и 19-го былъ уже въ столицѣ Россіи. Отсюда дано было знать о томъ по телеграфу въ Варшаву и чрезъ четыре дня извѣстіе это дошло въ Вейльбургъ, мѣсто пребываніе Эрцъ-Герцога Карла, неподалеку отъ Вены. Такая быстрота безпримѣрна. (Слб. В.)

4-го Августа.

Съ Турецкою почтою получены извѣстія изъ Константинополя, отъ 24-го Іюля, а въ Александрію отъ 16.—14-го числа пр. м. Турецкій флотъ показался въ виду Александріи, не входя однако же въ означенную гавань, и крейсировавъ на пушечный выстрѣлъ отъ Египетскаго флота, который также вышелъ изъ гавани; на другой день, Капуданъ-Паша, съ Адмиральскаго корабля пересѣлъ на Египетскій пароходъ *Ниль*. Когда онъ приближался къ дворцу Рассъ-Эль-Тинъ, въ коемъ живетъ Вице-Король, съ крѣпости сдѣлано было 19 выстрѣловъ, на которые *Ниль* отвѣчалъ. Во дворцѣ Вице-Короля собралось весьма много, а въ томъ числѣ много Европейцевъ. Въ 10 часовъ Акмедъ-Паша, сошелъ на берегъ и принять былъ съ большими почестями. Вице-Король вышелъ къ нему на встрѣчу въ переднюю, и самъ проводилъ его въ свои покои. Разговоръ ихъ продолжался полчаса; послѣ того, для Адмирала и его свиты, было приготовлено во дворцѣ Али-Паши угощеніе. Однако Турецкій флотъ не вошелъ въ гавань и не приближался къ Египетскимъ кораблямъ. Въ купеческихъ письмахъ выводило изъ того заключеніе, что Капуданъ-Паша не измѣнилъ Султану. Европейскіе консулы имѣли нѣсколько совѣщаній съ Мегмедомъ-Али. Говорятъ, что Вице-Король не доволенъ предложеніями Акифа-Эффенди, который предлагалъ ему потомственное владѣтельство въ Египтѣ, и требуетъ гораздо болѣе. Акифъ-Эффенди выѣхалъ изъ Александріи 16-го с. м. и уже прибылъ въ Константинополь. Турецкій флотъ подлѣ Александріе состоитъ изъ семи линійныхъ кораблей и двѣнадцати фрегатовъ.

7 Августа.

Сегодня поутру отправился въ Константинополь Надворный Сѣвѣтънакъ Гуссаръ, на Дунайскомъ пароходѣ. Этотъ дипломатъ отправленъ съ новыми вѣрительными грамотами для Императорскаго интервунція, съ утвержденіемъ его въ настоящей должности при дворѣ Султана Абдула-Меджида. Полагаютъ, что Гъ Гуссаръ, извѣстный оріенталистъ, жившій долгое время въ Левантѣ, пробудетъ долгое время въ Константинополѣ, гдѣ присутствіе его будетъ весьма полезно.

— Сегодня поутру скончался Баронъ Эскелесъ, въ загородномъ своемъ домѣ въ Гицангѣ, послѣ кратковременной болѣзни, на 86 году отъ роду. Онъ основалъ торговой домъ подлѣ фирмою „Арнштейнъ и Эскелесъ“ и занимаетъ почетное мѣсто въ аѳонскихъ торговли и промышленности цѣлаго свѣта. (О.Г.Ц.П.)

Бельгія.

Литтихъ, 9 Августа.

Вчера скончался скоропостижно, въ замкѣ Гицгалемъ, близъ Сень-Тронда, Баронъ Сюрле де Шокъ, бывшій правителемъ Бельгіи до самаго восшествія на престолъ Короля Леопольда. (О.Г.Ц.П.)

Англія.

Лондонъ, 3-го Августа.

Предписано приготовить въ возможной скорости четыре линійные корабли, для отправленія въ Средиземное море.

— Изъ Средней Америки пишутъ отъ 1-го Апрѣля, что сильное землетрясеніе ощущаемо бываетъ въ Санъ-Сальвадорѣ, главномъ городѣ Гватимали. Удары возобновляются ежедневно съ 21 Марта. Въ этотъ день и 27-го числа, удары были самыя сильныя. Близъ города обрушилась гора съ лежащимъ на оной селеніемъ. Обвалы загрохотали рѣку. Въ городѣ земля во многихъ мѣстахъ разсыпалась, а жители скитаются по окрестностямъ полямъ. Страшный гулъ подлѣ землею удостовѣряетъ, что подземный вулканъ пробивается на мѣстѣ, гдѣ лежитъ Санъ-Сальвадоръ. Ужасъ и отчаяніе дошли до высочайшей степени.

6 Августа.

Въ журналѣ партіи торіевъ, *Age*, пишутъ, что недоразумѣнія между Королевою и родительницею Е. В. Герцогинею Кентскою продолжаются, не взирая на всѣ усилія Герцога Веллингтона. Король Бельгійскій приглашенъ въ посредники, и вскорѣ ожидаютъ его прибытія въ Лондонъ.

burga сына Jego Cesarskiej Wysockosci. Arcy Xiąże Albert, — yjechał z Lubeki 16-go po południu na Cesarzowskim Rossyjskim statku parowym *Bohatyr*, a 19-go stanął w stolicy Rosyi. Ztąd uwiadomiono o tém przez telegraf do Warszawy, a we wtórty dni doszła już wiadomość do Weilburga, miejsca rezydencji Arcy-Xiącia Karola, niedaleko Wiednia. Szybkość taka nie ma przykłądu. (G.S.P.)

Дня 4.

Почта Турецка, привезла wiadomości ze Stambułu dochodzące do 24, a z Alexandryi do 16 Lipca. — W dniu 14 z. m. okazała się flota Sultańska w obliczu Alexandryi, nie wpływając jednak do pomienionego portu; owozem krążyła za wystrzałami działowemi około floty Egiptskiej, która także z portu wypłynęła. Nazajutrz, Kapudan-Basza, przesiadł z okrętu admirałskiego na parostatek Egiptski *Nil*; gdy się zbliżał do pałacu Rass-el-tyń, w którym Vice-Król mieszka, baterye twierdzy dały zdział ognia 19 razy, na które statek *Nil* odpowiedział. W pałacu Vice-Króla zgromadziło się wiele osób; między temi uważano znaczną liczbę Europejczyków. Około godziny 10-ej, wyładował Ahmed Basza i przyjmowany był z wielkimi honorami; sam Vice-Król wyszedł przeciw niemu do przedsali, ztąd go zaprowadził do swoich pokojów. Rozmowa toczyła się między nimi przez pół godziny; następnie Admirał i jego orszak, byli spawiali nocą w pałacu Mehmed-Alego. Jednak flota Otomańska nie weszła do portu, a tym mniej zbliżała się do okrętów Egiptskich. Listy kupieckie, które mamy przed sobą, wyprowadzają ztąd wniosek, że Kapudan-Basza nie zdradził Sultana. Konsulowie europejscy mieli kilka narad z Mehmed-Alim. Stychać, że Vice-Król nie jest zadowolony z propozycyi Akif Effendego, który mu ofiaruje dziedzictwo Egiptu, i że wymaga daleko więcej. Akif-Effendy opuścił Alexandryę 16 b. m., i już przybył do Stambułu. Flota Turcka, przed Alexandryą stojąca, składa się z siedmiu okrętów liniowych i dwunastu fregat.

Дня 7.

Дзiś zrana odpłynął do Stambułu Radzca Dworu Hussar, na parostatku Dunajowym. Dyplomatyk ten, wiezie Cesarskiemu internuncyuszowi nowe listy wierzytelne, utwierdzające go w dawniejszym jego stopniu przy dworze Sultana Abdul-Medszyda. Sądzą, że P. Hussar, który, jak wiadomo, jest jednym z najznakomitszych oryentalistów, i znaczniejszą część swego życia na Wschodzie przepędził, zabawi czas dłuższy w stolicy Otomańskiej, gdzie obecność jego stanie się nader pożyteczną.

— Dzisiaj rano żyć przestał Baron Eskeles, w swym wiejskim domu w Hitting. Krótka starość, zabrała go w 86 roku życia. Jako ustanowiciel domu handlowego Arnstein i Eskeles, zajmuje znakomite miejsce w dziejach handlu i przemysłu całego świata. (G.R.K.P.)

Бельгія.

Леодыум, 9 Сierpnia.

Wczora, w zamku Gingelam, położonym przy St. Trond, umarł nagle Baron Surlet de Chockier, były Rejent Belgii aż do wstąpienia na tron Leopolda. (G. R. K. P.)

Англія.

Лондонъ, дня 3 Сierpnia.

Wydano rozkazy, aby wtórty okręty liniowe, były jak najspieszniej przygotowane, do podróży na morze Śródziemne.

— Według listow, nadeszłych ze środkowej Ameryki pod dnem 1 Kwietnia, okropne trzęsienie ziemi nawiedza miasto San Salvador, stolicę Gwatemali. Trzęsienie to, ponawia się codziennie od 21 Marca, w którym to dniu, również jak i w 27-m, było najwzburzenie. Zapadła góra z wsią na niej zbudowaną. Bieg rzeki jest zatamowany. W mieście porozpadała się ziemia, a mieszkańcy koczują na otwartych polach. Łoskot podziemny dowodzi, że wulkan wewnętrzny, chce zająć miejsce, na którym leży San Salvador. Przestraszeni i rozpacz, doszły do najwyższego stopnia.

6 Сierpnia.

Dziennik torysowski *Age* opiewa, że pomiędzy Królową a jej matką Xięgą Kent, mimo usiłowania Xięcia Wellingtona, panuje nieporozumienie. Zaproponowano Królowi Leopoldowi, by ofiarował swoje pośrednictwo. Król pomieniony spodziewany jest w Londynie.

7-го Августа.

Англійское Правительство заключило съ Буэнос-Айрескою республикою торговый трактатъ, цель коего есть уничтоженіе торга Неграми. (О.Г.Ц.П.)

Испания
(изъ Франц. газ.)

Изъ Бйонны пишутъ отъ 3 Августа, что Донъ Карлосъ перевелъ свою главную квартиру въ Толосу, куда онъ прабывалъ вмѣстѣ съ Герцогинею Беирскою 1-го с. м.

— Изъ Дуранго пишутъ, что Лордъ Джонъ Гей, послѣ свиданія своего съ Генераломъ Марото въ Аригорягѣ, выѣхалъ въ Ордуну, чтобы переговорить съ Герцогомъ Витторіи. Говорятъ, что идутъ переговоры о прекращеніи междоусобицъ. (О.Г.Ц.П.)

Италия
Римъ, 25-го Іюля.

Законная полиція, послѣ тщательныхъ поисковъ, успѣла открыть похитителя драгоценностей съ Св. дарами. Святотатство это совершилъ работникъ изъ Кампаніи, который, будучи незаконнорожденнымъ, прозванъ Proietto (найденишъ); несчастный этотъ, самъ принявъ святые дары, чѣмъ увеличилъ преступленіе свое въ глазахъ Католиковъ. Нижнюю часть сосуда зарылъ онъ на Сатро Vaccino, серебряную крышку отнесъ хозяйкѣ харчевни у воротъ Св. Іоанна, съ просьбою, чтобы сохранила до его возвращенія изъ Остіи, а между тѣмъ дала ему нѣсколько денегъ. Но женщина сія не захотѣла входить съ нимъ въ какія условія, и въ послѣдствіи узнавши о похищеніи въ церкви, посоветовавшись съ своими друзьями, донесла полиціи. Въ слѣдствіе сего немедленно отправленъ былъ въ Остію значительный отрядъ жандармовъ, и на другой день, подъ благовиднымъ предлогомъ, собраны были всѣ работники, находящіеся въ томъ городѣ. Въ числѣ ихъ трактирщикъ узнала преступника. Сначала онъ запырлялся; но наконецъ, сбившись въ отвѣтахъ, во всемъ признался. По законамъ церкви, Proietto подлежалъ суду Святой инквизиціи; но Папа, извѣстивъ своимъ великодушіемъ, передалъ его гражданскому суду. Онъ будетъ приговоренъ къ смертной казни; въ прежнія времена его бы сожгли живымъ.

— Жары дошли здѣсь до высочайшей степени. На прошедшей недѣлѣ термометръ Реомюра показывалъ въ тѣни 29,5, и ежедневно жаръ достигаетъ до 28 и 29 градусовъ. Замѣчательно, что въ тотъ же день и тотъ же часъ, въ Болоніи было 28 градусовъ, а въ Неаполѣ 22. Въ Неаполѣ величайшій жаръ въ этомъ году былъ только 24 градуса. (О.Г.Ц.П.)

Турция.

Константинополь, 17-го Іюля.

Судя по наружности, Хозревъ-Паша благопріятствуетъ системѣ реакціи, стараясь привлечь на свою сторону незначительными угодженіями правоверныхъ поклонниковъ Исламизма. Что касается до вѣтшей политики, онъ держится середины (juste milieu), предоставляя себѣ заключеніе союза въ нѣкоторыхъ обстоятельствахъ. Сія распоряженія и измѣненія, сдѣланныя юнымъ Султаномъ, ясно это доказываютъ. Вліяніе матери Султана, во дворцѣ, весьма ощутительно. Никто не смѣетъ приближаться къ Султану, и его Министры, являются только въ присутствіи его матери, или Хозрева-Паши. Всѣ чиновники и секретари покойнаго Султана удалены отъ должностей. Европейскіе медики также всѣ отосланы, кромѣ доктора Миллигена. Даже и оркестръ Европейской музыки распущенъ. Аудіенціи отменены. Турецкіе посланники при Вѣскомъ, Парижскомъ и Лондонскомъ дворахъ отозваны и будутъ получать содержаніе только до конца Сентября. Говорятъ впрочемъ, что ихъ потребовали только для принесенія присяги на вѣрность; но люди свидущіе въ дѣлахъ увѣряютъ, что правительство отправитъ на ихъ мѣста повѣренныхъ въ дѣлахъ. Пашамъ, находящимся въ провинціяхъ, предписано прибыть въ столицу не позже какъ чрезъ три дня. Мать Султана есть главою партіи, и не щадитъ ничего, чтобы утвердить свое вліяніе.

— Недавно сдѣлано распоряженіе, чтобы всѣ судьи сняли фезы и снова надѣли чалмы.

24-го Іюля.

Вчера, на площади противъ Сераскирскаго дворца, производилось ученіе двадцати тысячнаго отряда войскъ, въ присутствіи Султана и его младшаго брата.

— Изъ главной квартиры въ Малатіи получены новыя, но не совсѣмъ утѣшительныя извѣстія. Ибрагимъ-Паша, не смотря на запрещеніе своего отца, завалъ Пашалыкъ Мерашъ и старался оправдать пу-

Дня 7-го.

Рядъ Ангійскій zawarł z rzeszypolską Buenos-Ayres traktat handlowy, mający na celu zniesienie handlu niewolnikami. (G.R.K.P.)

Hiszpania.
(Z gazet francuzkich.)

Piszą z Bayonny pod dniem 3 Sierpnia, że D. Karlos przenióst swą główną kwaterę do Tolozy, gdzie łącznie z Xięzną Beiry przybył i b. m.

— Listy z Durango donoszą, że Lord John Hay, po mianej rozmowie z Jeneratem Maroto, w Arrigoriagu, udał się do Orduña, w celu rozmówienia się z Xięciem Vittorii. Słychać, że toczą się układy względem zakończenia domowej wojny. (G.R.K.P.)

Włosny.

Rzym, 25-go Lipca.

Udało się troskliwym staraniom i znanej zręczności tutejszej policji, odkryć sprawcę kradzieży puszeki i znajdujących się w niej komunikantów. Zbrodnią tą wykonał robotnik rodem z Kampanii, który z powodu swego nieprawego pochodzenia, nosił nazwę Proietto (podrzutek). Nieszczęśliwy ten, sam spożył komunikanty, co zbrodnią jego powiększa w oczach katolików. Spodnią część naczynia, zagrzebał na Campo Vaccino. Srebrną pokrywkę zaniósł właścicielce gospody przy bramie S. Jana, żądając by ją zatrzymała, aż do jego powrotu z Ostyi, a tymczasem dła mu nieco pieniędzy. Kobieta ta nie chciała wchodzić w żadne układy. Później, usłyszawszy o dopelnionej kradzieży w kościele, i naradziwszy się z przyjaciółmi, odkryła rzecz całą policji. Natychmiast wystano ją w nocy tajemnie, ze znaczny poczetem żandarmów, do Ostyi. Nazajutrz zgromadzono pod jakimś pozorem, wszystkich wyrobników, znajdujących się w Ostyi; między temi poznała gospodynę znanego sobie zbrodniarza. Z początku chciał się zapierać, lecz zawiśawszy się w odpowiedziach, wyznał wszystko. Według praw księcia rzymskiego, miał być sądzony Proietto przez świętą inkwizycją. Ojciec Św., znany ze swej łaskawości, oddał go pod sąd świecki. Czekają go kara śmierci; dawniej byłby żywcem spalony.

— Upały doszły tu do najwyższego stopnia. W zeszłą niedzielę było w cieniu 29,5 stopni Réaumur; codziennie bywa 29 lub 28 stopni. Rzeczą jest bardzo szczególną, że w tymże samym dniu i o tej godzinie było w Bononii 28 stopni, a w Neapolu 22. Największy upał w tym roku w Neapolu był 24 stopnie. (G.R.K.P.)

Турска.

Stambul, 17-go Lipca.

Oile dotychczas sądzić można o nowym systemacie Rządu, zdaje się, że Chozrew-Basza, może powierzonnie, skłania się do systemu reakcji, starając się zobowiązać sobie prawych wyznawców islamizmu małoznaczącemi przyzwoleniami. Co się tyczy polityki zewnętrznej, oświadczył się za *juste milieu*, zachowując sobie zawieranie przymierza w niektórych przypadkach. Wszystkie kroki i codienne zmiany, wykonywane przez młodego władzę, są tego dowodem. Wewnątrz pałacu, Sułtanka matka wpływ silny wywiera. Nikt nie może się zbliżyć do Suлтана, nawet jego Ministrowie, tylko w obecności Sułtanki lub Chozrew-Baszy. Wszyscy urzędnicy i Sekretarze zmarłego Suлтана, zostali oddaleni; pozbyto się lekarzów europejskich, zatrzymując tylko Dra Millingen; nawet odesłano muzykę europejską. Zniesiono dawnie posłuchań. Powołano do powrotu posłów Tureckich, bawiących w Wiedniu, Paryżu i Londynie; pobierać oni tylko będą płace do końca Września. Wprawdzie głoszą, że ich powołano dla odebrania od nich przysięgi na wierność; świadomsi jednak utrzymują, że Rząd wysłał tylko sprawujących interesa. Postano rozkazać Baszom prowincyj, aby we trzech dniach stawili się w stolicy. Sułtanka matka jest na czele Camarilli, i wszystko łoży dla zapewnienia sobie wpływu.

— Wyszło niedawno rozporządzenie, nakazujące wszystkim sędziom rzucić fezy, a powkładać zawoje.

24 Dnia.

Wczora na placu przed pałacem Seraskiera, odbyło się wielkie ćwiczenie wojska, złożonego z 20 000 ludzi w obec Suлтана, któremu brat młodszy towarzyszył.

— Nowe, nie wiele atoli pocieszające wiadomości, nadeszły z głównej kwatery w Malatii. Ibrahim-Basza, przeciw rozkazom swego ojca, zajął baszalik Merasz, i czyn ten starał się ironicznie usprawiedliwić,

(2)

(G.R.K.P.)